

248 Ft

42.

**B
I
N
S
E
R
G
E
T
Ő**

Lám, mily sötét, démoni erők szabadulnak fel, ha egy fekete hajú, fehér bőrű szépség fekete fehérneműbe bújik. A múlt hónapban – egy másik esetről – már feltűnt a combfixbe hímzett PP monogram. Vajon mit jelenthet? – ma is ezen rá-gódok, ahelyett, hogy a nyakán legelesznék, fülclimpáját rágcsálgat-nám, orra hegyét harapdálnám. Vagyis – ebből is kiderülhet – nem az ajtóstól rohanni a házba módszert alkalmaznám nála. Csak később eveznék személyesebb vizekre, mondjuk egy jó félóra fentiek után. Ennyi idő alatt már gondolom fűlig szerel-mes lenne belém a kicsike, akkor kivinném a szájából a cigit, és másik szívnivalót dugnék a helyére. Arról aztán végképp nem tudna leszokni, de hát átkozott feltételes mód, mindig ugyanoda lyukadok ki. A fantáziám szár-nyalhat, a valóság földre huppantat. Puff. Áúúú!

PANCSOLÓ

Matróz haverom, Loui Dega jó pár éve Szocsi legelegánsabb szállodájának bárjába támolygott be két vödör hallal. Az odarohanó pincér kezébe nyomta az egyiket, elcsitítva ezzel minden tiltakozást. A másikkal átvágott a parketten, és a zongora tetejére csapta. „Mjuzika sztoj! Azt ismered, hogy *Mi mozog a zöldleveles csipkebokorba?*” Az orosz csávó ismerte, és onnantól magyar nótára ropták a kommonista forradalom fáradalmait pihegő kiváló dolgozók.

A sztori zenéhez kapcsolódó régi élményeim egyikeként idéződött föl. Megtöltöttem vele a 14. oldalt, de ide is jutott belőle. Fotót illőt kerestem hozzá; még a mi cocializ-

musunk végnapjaiban készítettem a Vigadó előtti Szovjet Háborús emlékműnél. Aznap vörös szoknya libbent szét vörös csillag alatt, és vörös szekfűk bősztették az erre érzékeny bikákat.

Múlik az idő, semmi sem örök. Az emlékmű és a lány is eltűnt; egyikük ledőlt, másikuk anya lett. A Vigadó még áll, de már nem vigadnak benne. Szent Iván éjjen is túl vagyunk, innentől rövidülnek a nappalok. Most még rövidgatyában verem az írógépet, hasamban morog a sok cseresznye, pedig jó lesz vigyázni!

„Nyár van, nyár, de hosszú lesz a tél, Kedvesem / Ha fázunk, hát majd nem pofázunk, és a szobát tele lehelem” – keserget a költő, noha tudjuk, nem most kell temetni a halidéjt.

Bő egy hónap még hátra van a nyárból. Balcsika, Diáksziget, sóderosok, Tiszapart, városi strand, fürdőkád, befürdés. Kinek mi jut a vizes nyolcasból. Én a következőket melóval töltöm. Elhatározásom sziklaszlárd: augusztustól plusz nyolc oldallal bővítem a Cicát. Mert állandó mozgásban kell lenni. Ez megnövekedett anyagigénnyel jár, ezért folyamatos a felszólító mód: írjatok levelet, cikket, véleményt bármiről, ami csak a világban történik. A szexet majd én belemagyarázom, lesújtó véleményem mellé írom, a honoráriumot elosztom. Az itt következő értekezést is közlésre kaptam. Feladója több házastársat kipróbálva alakította ki a férfi-fajzatról véleményét, lássuk csak, hogyan:

GYÖZTES HADVEZÉR, VAGY NYERETLEN KRIPLI

Bizony, bizony, egyáltalán nem mindegy, hogy életünk párja milyen állapotban, s milyen kedvvel hagyja el a házastársi ágyat... Régi bölcsesség, hogy egy férfit a gyomrán és a szexen keresztül lehet magunkhoz láncolni. Természetesen az érzelmeknek hatalmas szerepük van, mert egy forró szenvedéllyel „megspékelt” szerelmi együttlét valóban felold fizikálisan és lelkileg is. Mert mi a szex szerepe? A felgyülemlett hatalmas feszültséget még jobban kiélesíti és megnyugtatóan fel is oldja. Szükségünk van rá, azért lett „kitálva”...

A férfiak mindig büszkéek arra, hogy „ők az erősebb nem”. Pedig ez mennyire nem így van! A férfiak gyakrabban halnak, akár született vagy szerzett betegségben, idős kounkra mi nők maradunk többen özvegyen... Szóval a férfinép... mint olyan, nagyon sérülékeny. Elég, ha az aktus előtt, közben valami, vagy valaki megzavarja őket. Lehet ez egy váratlan zaj, fény vagy egy olyan mondat, amit nem kellett volna kimondani, egy helyezetnek nem illő nevetés... Máris „letűnőben” a férfiasság...

Jó ha megjegyezzük azt is, hogy ha nappal párunkat szidjuk, lekicsinyeljük, kinevetjük – ne várjunk az éjszaka leple alatt csodákat...

Mert a férfiember az olyan, hogy nappal is fel kell nézni rá ahhoz, hogy éjszaka elérhessük lábujjunkkal a csillagokat... Sokszor csodálkozunk előnytelen kinézetű asszonyokon, hogy mit is szeretnek rajtuk a férfiak? A szívüket elsősorban... Igen, igen kell az a szeretet, odafigyelés, sokszor váratlan simogatás és puszsi... Kell az az elismerő tekintet napközben is...

Aztán talán a legfontosabb: minden emberpárnak vannak rossz napjai. Ilyenkor kell igazán észnél lenni, mert a leggyönyörűbb kapcsolatot is elronthatjuk egy veszekedéssel, a másik lekicsinylésével, hozzánk méltatlan szavak kimondásával... Egyet tanuljunk meg: kelő időben elhallgatni. Amikor látjuk, hogy párunk körül villámlik a levegő, térjünk ki előle, a világért sem provokáljuk.

Sok megvert nő maga tahet a sorsáról, mert nem tudott idejébe lakatot tenni a szájára. Nem, nem védem a férfiakat egyetlen szóval sem, de ha valaki feszült, ne hánytorgassuk fel a régi és újbóli vétkeiket, ne válaszoljunk ingerlékenyen. Mert a szeretet-szerelem kristálypohár, mely hamar eltörik. De ha kicsorbul, megreped akkor már sohasem lesz olyan csillogóan ép, mint annak idején...

SEBASTIEN

Pirospozsgás, kerekded történet, köszönjük szépen. Majd ki csattan az egészségtől, de olvasóim nevében megfedem a *sérülékeny* általánosítást. Aki Cicás, annak farka, mint egy betonpózna. Akinek meg egy nevetéstől lelankad, ott mástól súlyos a problémája. Kagyló-konzerv meglepetéssel búcsúzom, ami a képet elnézve nagy tanulság is egyben: annak habzik, aki nem habozik. Gyerünk Öreg, ne legyél rest, tépd fel a rést!

NYÁR, TENGER, SZERELEM

Szeretem őt, amióta csak ismerem. Ha tízszer is csalódást okozott, ha kibőgtem miatta a szemem, akkor is szeretem. Igazán, szívből. Amióta először zártam a karjaimba, nem tudok meglenni nélküle. A nőkre nem jellemző a vizuális úton történő beizgulás, én mégis tüzes villámokat érzek cikázni alhastól

az ágyékomon keresztül egész a szeméremajkaimig, ha csak megpillantom kissé nyitott ingéből kilátszó mellkasát. Igazából még ennyi sem kell, elég ha csak rágondolok. Nem is kell a testéről fantáziálnom, arcának felidézése is vért lódít minden egyes nemi szervezmbbe. Érintéseit már nem is említem milyen

hatással vannak rám, vagy ha én simíthatom, tapinthatom meg szépséges testét. Szerintem gyönyörűek vagyunk együtt és ezt nem is lehet megenni, pedig már másfél éve aktívan imádjuk, élvezzük, gyönyöröket borítjuk el egymás testét. Én mindig kívánom őt, úton-útfélen, lakásban, szabadban, nyilvános helyen, mindenhol. Idén még az előszezon-

ban voltunk nyaralni, egy páratlan szépségű, nudistastranddal csábító tengerparti városban. Életemben először fürödtem a tengerben, de nem csak az, hanem valahogy az egész légkör is tovább fűtötte alapállásban is magas hőfokon izzó szexualitásom. De kiéhezett kandúrt varázsolt Gáborból is, legnagyobb örömmre. Illetve kettőnkére.

Valahányszor napozni megyünk, a pucéran élvezhető helyeket keressük. Nemcsak a pajzánkodás reménye miatt, nem szeretjük ha a fürdőruha fehér nyoma fakó szigetként látszik meg a lebarnult bőrön. Na de mit fecsegek annyit, azt akartam elmesélni, mekkorát szeretkeztünk a lágy homokú tengerparton. Kezdetben lézengtek körü-

löttünk más napkúrázók is, de hamar találtunk egy félreeső zugot, ahol egymáséi lehettünk. Kedvesem először hátulról simult hozzám, átölelte a nyakam, szájoncsókolt, s ezzel már be is indította mohó vágyaim gépezetét, én kerestem gyorsan egy összebújásra alkalmas helyet. Ledobtuk a törölközőt, és végig heveredtünk rajta. Szerel-

mem szerszámának sem kellett hosszan könyörögnöm, egy-két futó érintéstől, melyeket kezemmel és számmal osztottam, olyan peckesre duzzadt, mint már nagyon régen. Nem is bírtam sokáig csemegézni rajta, úgy éreztem belehalok ha nem érezhetem máris a lehető legmélyebben magamban. Villámgyorsan odatoltam hozzá a

hátsóm, az egyik legkedvesebb pózunkban, s ő féloldalas helyzetben hátulról kezdte el belém tuszkolni a gyönyörűjét. Lassan próbálta, ahogy szokta, de mindkettőnkből csodálkozás-kéjes nyögést szakított ki, mert fél pillanat alatt tövig csúszott be alélt sohajokkal nyugtáztam buzgó lökéseit, kéjesen, lustán

elnyúlva a puha talajon, és rettentően élveztem a szitut, hogy bárki arra járhat és kileshet. Szinte kívántam, hogy meglássanak, végignézzék hogyan szerelmeskedünk, önfelédten, szégyénkezés nélkül. Aztán picit Gábor felé fordultam, felemeltem a lábam, így kezemmel is hozzáfértem a napvilágra

kerülő puncimhoz. Kell a manuális technika is, mert bármennyire is imádom ezt a pózt, akárhogy is izgató, a csiklóm ingerlése nélkül nem tudok orgazmushoz jutni. Pedig nagyon szeretek, ha minden jól megy aztán 4-5 alkalommal is egyetlen aktus közben. Odanyúltam hát a vérbő kis húscafathoz,

és intenzíven dörzsölgetni kezdtem, miközben szívem csücske hátulról adta a ritmust, és vérpezsdítő szusszantásokkal élvezte a dolgot. Csakhogy én jobban (habár ez nem verseny), így történhetett, hogy gyönyöröm hangjai is

túlszárnyalták az övéit, s hiába kefélt olyan aktívan a mozgásom is intenzívebb lett az övéinél, mert boldog öntudatlanságban vergődtem és rángatóztam, visítottam és ziháltam mint egy félőrrült, összeszoruló hüvelyemből pedig

rekordmennyiségű kéj-
nedv ömlött, volna elő,
ha az élő hús-dugó el
nem zárja az útját.
Képzelfhetitek, mekko-
ra megerőltetés volt
ekkora extázis után a
nyeregbe pattanni, és
vitézül állni a sarat, de
„Gáborért mindent!”
felkiáltással mégis lo-
vagoltam pár percet
mielőtt kidőlttem volna.
Mikor aztán már tény-
leg gyenge voltam a
tempót diktálni, leká-
szálódtam róla, s úgy
fogadtam ismét ma-
gamba legizgalmasabb
testrészét, ahogy, a
nőstény állatok szok-
ták a hímjüket. S az
én kis kanom dugott
tovább keményen, az-
tán megfordított, való-
sággal összezsoma-
golt, gombóccá alakí-
totta a testem, s az ily
módon még szűkebbé

tett pinácskámba mártogatta elsülni készülő fegyverét „Add a számba” – kértem az utolsó előtti pillanatban, s ő kirántotta belőlem, ajkaimhoz tolta, én megragadtam a szárát, és saját kezűleg fejtem ki belőle a finom tejecskét. A felét elnyeltem, a másik felét

hagytam szétkenődni a számkörnyékén.

Utána még vagy fél óráig pihegtünk boldogan, egymás karjaiban, s hálát adtunk a sorsnak, hogy ott lehetünk, együtt, és szeretjük egymást.

CARMEN

VEREM A TAM TAMOT

Nálam megállás nélkül szól zene. Szerkesztéshez főleg klasszikusok, hogy ne izguljak nagyon be. Tudod, Mozart zene füleimnek, de van Bétóven, Csajkovszkij, Sopen, Súbert, Súman meg a többi nyugodt csávó úgy a múlt század végéig. Brukner, Grig, Hajdün, Hendel – sorolhatnám még, mert olyan fasza így leírni őket.

Persze nem ez a főcsapás, meg az itt felsoroltaknál izgágább, vagy becsavarodottabb stílusban utazók már idegesítenek. Próbálnék csak egy Monteverdi Madrigálokat végigülni – tele is vizelném a fiókot, ami ugye baromság. Mert vizelni a csapba kell, ami nagyon férfias dolog, plusz azonnal mosható a makos. És még takarékos megoldás is, lévén hogy nem kell 10 liter vizet rázuttantani egy kis tócsa aranyesőre.

Az újságíró iskolában azt tanítják, hogy És-sel nem kezdünk mondatot, ami szintén egy nagy hülyeség.

Az majd én eldöntöm, hogy mivel kezdek, mivel zárok – ha csak nem csúszós az árok.

Ma utca, 50 éve ucca, a századfordulón meg utza volt a tuti, aztán mindig jött egy nagy tudor, aki megmondta, mostantól mi a helyes. Hogy mi? Azt bízzátok csak rám. Azok után, hogy megnézegettem a FISKÁL című, északi szomszédunk-

nál megjelenő lap 43. számát, én már lelkiekben nagyon megerősödtem. Alaina Delona, Micka Jaggera, Bryanovi Ferrymu, Sofia Lorenová. És ilyenkor mi van, kúrlak alásan?

Na, szóval képbe vagyok, tudom miről van szó. A muzsika az ihletadó, Mozart csak egy csokigolyó. Be szeretnék gazdag lenni, egyszer Mócárt kugelt enni. Nyalogatnám fűnek-fának, nincs négy lába a madárnak. Így népiesen, hogy minden műfaj képviseltesse mán magát. És hogy lerántsam végre a leplet, ez az egész gondolatfolyam – mit folyam, gondolat hömpöly! – akkor tört fel belőlem, amikor benyomtam a Cult legnagyobb lövését, a Wild Flowers címűt.

Hát, az rock, ott elsült a kéz, zúz a gitár, röffen a bassz; nem is lehet, csak tökig hangerőn döngötni. Az én Cult koncertemre '89 november 1-én, Mindenszentek napján került sor Nyugat-Berlinben. Mert akkor még volt ilyen, átkocsiztunk hát négyen s r á c o k Csehszlovákia, DDR és Ost-Berlin lidérces útjain a sütemény illatú, szabadságos West-be.

Diszidens (Soltész Rezső imitátor) haverunkat hiába keresve szaladtunk bele az estébe, öt perccel később így az elejéről. Persze, hogy a Vadvirágokkal kezdtek, amiért mentem és amiről lecsúsz-

tunk, de hát ennek, hogy igazán emlékezetes legyen, így kellett történnie. Hazafelé a Csekpont-Csarlin megnéztük még a Fal-múzeumot, de a toronyba már nem mertünk fölmenni szopjálle-t mutogatni az endékás határőröknek.

A keleti oldalon még szigor volt, fosatás – szürke emberek vágyakozva néztek a rácsokon át a Bran-

denburgi kapura. Rezső hűgát, Monika Fischert (Moniková Fiserová) is azzal bízattam, hogy már itt sem tarthat sokáig – egy éven belül változás lesz. Életemben akkorát nem tévedtem. Ahogy hazaértünk, már a TV híradóban látom, hogy durrognak a pezsgők és csákányolják a falat. A falat, amiből egy darabka a következő évben, a Brandenburgi kapu alatti Pink Floyd koncertről jött haza, de hát ez már történelem, mint ahogy a Wild Flowersről történő lecsúszás is az nekem.

Nagy találmány ez a zene – lám, mennyi minden bányászódik elő az agyból egy régi kazetta hallatán. Illusztrációt is idevágót kerestem. Nyalom a hangod – szokják volt mondani füstösék – pontosabban nyálóm a hánógod, csak így, torokból, ahogy az illet idézni kő. A képen gitárnyak nyálazódik, a klasszikus Sztratokaszter.

Sztratoszféra, sztrapacska, – bővítettem trióra a furcsaságokat, hogy végképp megkeveredjen ez az egész veszett világ. Virág ügyben is van képem, talán Apák napján kellett volna átnyújtani ezt a szál rózsát, de lekéstem. Igaz, asse tom, az mikor van. A fotót vizsgálva négy dolog jutott eszembe (meg az, hogy hátulról teszem be Hahaha!). Négy rövid szócska, mert csodás nyelv a magyar, 4x4 betűből is ért az ember, íme:

**NECC
MUFF
CUPP
PUFF**

Unga-bunga, lidérces lázálom – csípjete meg, ébren vagyok-e, vagy csak elcsigázott agyam képzelménye ez az odakozmált dagadó. Brrr, hogy itt csak csöcsből mi mennyiség markolható. Ősanya ez, puha színhús, széttárt Neander-völgy, szagos Leander-hölgy. Itt látszik, mekkora csalás vagy hatalom egy beállított fotográfia. A következő oldalon már teljesen civilizált a póz, szinte étvágygerjesztő, ínycseket behergelő, poszternyi pucsítás. Görcsből ellazulás, hogy mégse olyan gonosz ez a világ, lám-lám mégiscsak oda lehetne térdelni, hátulról ékelni a fekete vadmacskát.

FÓKUSZ VIDEOTÉKA

Bp., IX. Üllői út 11-13.
Tel.: 217-7537

Erotikus filmek eladása,
kölcsonzése. Szexuális
segédeszközök, magazinok,
videokabinok.

Nyitva: 10-22-ig

Megjelenik minden hónap
második felében
IV. évf. 42. szám
1997 július

FŐSZERKESZTŐ:
BUFFALO BILL

SZERKESZTŐSÉG POSTACÍME:

Cica magazin

1399 Budapest Pf.: 701/4.

KIADJA a BIG MELON KFT.

A kiadásért a Kft. ügyvezetője
felel.

NYOMÁS: Külföldi nyomda
HU ISSN 12 17 9469

Ára: 248 Ft

TERJESZTI a Hírlapterjesztő Rt.-k
és egyéb terjesztő cégek.

A beküldött képekért,
szövegekért és a hirdetések
tartalmáért a szerkesztőség nem
vállal felelősséget,
azokat csak felbélyegzett
válaszboríték esetén
küldi vissza.

TIHANYI TRAVEL

NON-STOP AUTÓBUSZOK HETENTE VAGY TÖBBSZÖR

Bécs 2.090 Ft, München 7.000 Ft, Firenze 6.900 Ft, Köln 8.790 Ft,
Stuttgart 7.190 Ft, Amszterdam 9.390 Ft, Rotterdam 9.390 Ft,
Brüsszel 9.390 Ft, Frankfurt 8.790 Ft, Strasbourg 7.990 Ft,
Párizs 7.990 Ft, Róma 7.990 Ft, Bern 12.990 Ft, Zürich 9.000

Asprovalta autóbusszal 18.990 Ft-tól Korfu autóbusszal 19.990 Ft-tól
Mallorca busszal és hajóval 39.990 Ft-tól

Budapest VII. ker. Rákóczi út 78. Tel.: 122-1915, 342-3163

INTIM CENTER

1052 BUDAPEST, V. KÁROLY KRT. 14. • 4400 NYÍREGYHÁZA DEÁK FERENC ÚT 32.

Óriási választék gumir, bőr-, lakkruhákból alsókból, badykból,
AMÍG A KÉSZLET TART!!!

Szeretettel várunk mindenkit 20 videokabinunkba,
valamint 50 személyes nonstop mozikba.

Egészségügyi segédeszközök, potencia növelő szerek. Homo,
leszbi, hetero, állatos filmek és magazinok minden mennyiség-
ben. Bővebb információért hívja a FAX-BANK-ot
a 180-8611/1246# (töne üzemmódban)

Amit ágyban el tudsz
képzeln, azt mi meg-
tesszük neked. Két csi-
nos hölgy várja hívá-
sodat a **281-1229**-
es számon. Lázba ho-
zunk minden téren.

Dús keblű cica-mica
szívesen dorombol-
na túlfűtött indula-
taidban.
06-30-623-834

Kellemes testű, dús
keblű hölgy kiéhezve
várja gáláns urak hí-
vását. Kizárólag jól
szituált úriemberek-
nek. 06-30-623-834

AZ EDDIG MEG- JELENT CICA-K A KÖVETKEZŐ ÁRON RENDELHETŐK MEG:

1-3-ig	50 Ft/db
4-24-ig	100 Ft/db
25-40-ig	200 Ft/db

+ 100 Ft postaköltség, megren-
delt darabszámtól függetle-
nül. A teendő a következő: ír-
ja a postai piros pénzesutal-
vány "Közlemény" rovatába a
kért lapok sorszáma; ezt adja
össze, tegyen hozzá még **100**
Ft-ot, és az összeget küldje el
a **1399 Budapest, Pf.: 701/4**
címmel. A kért lapokat diszkrét
csomagolásban kb. 20 na-
pon belül küldjük.

Előfizetőinknek továbbra is
csak **200 forint a Cica**. A teen-
dó itt a következő: fizessen
annyiszor **200 Ft-ot** piros pén-
zesutalványon a fenti címre,
ahány hónapig kéri a lapot.
A közlemény rovatba írja be
az első hónapot (pl. júniustól!)

Előfizetésnél a postaköltséget mi
állunk Ön helyett!

PEPSI '97 SZIGET

A magamfajta kopaszodó, negyvenes faszíknak talán
már nem kellene annyira ráizgulni erre a Sziget kérdé-
sre, de hát az emlékek makacs dolgok. És az emlékek
illatok, ízek és érzések, és ki ne szeretné a fű illatát, a
meleg nyál ízét, vagy a habzó résben ficáncolás élvezetét.

A magamfajta vén kéjenceket persze már cserben-
hagyja az emlékezete – ki tudja, hogy megtörtént, vagy
csak megálmodott élmények tolnak-e elő. Az emléke-
zet egyébként is elhanyagolt kert. Belepi a gyom, de
elő lehet onnan ázni pompázatos virágokat is.

Az első Sziget nekem esetlen volt, bájos, és eltá-
tottuk rá mind a harmincezen. Ma már naponta
ennyit várnak augusztus 14. és 21. közt, hogy bejő-
jön a buli, mert ekkora lett közben a világ étvágya. Az
EUROWOODSTOCK-on kuttogatott pakorica árusít-
ás volt a fő szórakozásom, '95-ben a Stranglerstől hi-
ába vártam a Barackokat, tökig áztam Tankcsapdán.
Tavaly Irigy-Mirigy alatt még zöld volt a fű, Sing-Sing-
re már szétaposta háromszázhatvanezer talp.

Az idén még többen leszünk, kicsit tovább várunk
belépőre, sörre, vagy brunyára, de még szabad a tér,
nem nyomaszt a zsúfoltság. És bár a Cica a látogatott-
ságot legkevésbé sem döntően befolyásoló tényező,
azért szívet mengető, hogy a Sziget iroda idén is
meghívott minket.

Kimegyünk hát, keresztül a hídon, dídadadam dí-
damdom, ki a világ legnagyobb sziszegésére,
mert egyre fogyó dolgaink közül ez még
a miénk, és ezért itthon lehetünk ben-
ne. Viszem a lányomat is, hogy si-
kongasson a csúszdán, drukkoljon
bábos bulin, és kagylózzon kicsit be-
le a rokkendrollba. Csak megtérül,
ha az ő korában eleinte még nem
nyál dől rá a diszkókból.

A Dunában fürödni idén sem szabad. Nagyon koszol.

MEZTelen IGAZSÁG

Megvehető:
1062 Budapest, Andrásy út 107.
Tel.: 141-5886

Kölcsönözhető:
Fókusz videotéka VII. Wesselényi 54.
Tel.: 121-6435

MEZTELEN IGAZSÁG

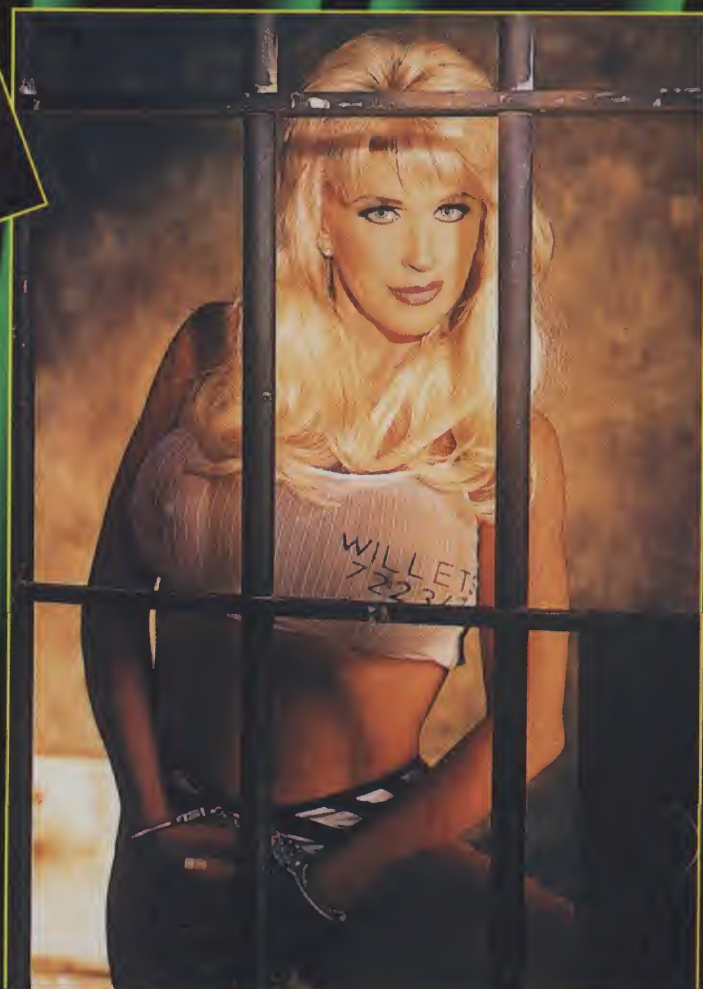
FOKUSZ
VIDEO

A rendőrfőnökhelyettes felesége a város legnagyobb szajhája. Bárhol, bármikor, bárkivel... A férj a ruhásszekrénybe bújva filmre veszi felesége buja, őrlítő kalandjait... Ez a meztelen igazság.

**EZ VELED IS
MEGTÖRTÉNHEK!**

92 perc szinkronizált amerikai film
Kathy Willets története

Kéj fürdő

Forró péntek délelőtt volt, strandra indultam. A buszmegállóban álltam, és terveztem a napot, amikor megállt mellettem az oly jól ismert középkék Golfjában szeretőm, L.

– Elvihetlek, Kedves?

Repültem az autóba, hogy minél előbb megérinthessem, végig simogassam. Gyönyörködhessem szabályosan ívelő profiljában. Szexis férfi. Olyan,

akiről a legtöbb nő álmodik. Bar-na, izmos test, szekrényi vállak, erős szorítású kezek és szűnni nem akaró gyönyört nyújtó, szépséges farok. Szívtam magamba az illatát. Már a látványától éreztem a bizsergést a testemben. Idegen utcákban kanyargott, föl a dombra.

– Egy barátomhoz megyünk, ügyes legyél.

Értetlenül néztem rá. Ő pedig

sokat sejtetően mosolygott. Gombócot éreztem a torkomban és a gyomrom helyén.

– Kihez megyünk? Miért kell másik fiú? Tetszeni fogok neki? Tetszeni fog vajon? Mit csináljak?...

Egy villánál fékeztünk, L. magabiztos, határozott, tudja hová jött. Barátja nyit ajtót, L. bemutatja a hozzám hasonló érzésekkel küzdhető fiatal,

kellemes, meleg szemű fiút. Ő nem az az atléta természet, mint a szeretőm. De vonzó.

Szimpatikus arcú, érzelmekkel teli személyiség. Csodálattal, elismerően néz rám, ahogy egyrészesre vetkőzöm, és elfoglalom a nyugágyat. A hajamat figyeli, pajkosan kacsint.

– Mindenütt ilyen színű vagy?

Megérinti úgy, hogy közben az arcomhoz is hozzáér.

– Mindjárt meglátod! - szólt közbe L., és elhúzza a fürdőruhám pántját. Becsuktam a szemem és átadtam magam a simogató kezeknek. Úgyesek, mintha megbeszélték volna, melyiküknek mi lesz a dolga. Érezni akartam mindkettőjüket, és egymás testét birtokba véve csak csókolni, simogatni, ölelkezni. Jó volt érezni, bebarangolni a már ismert és a még ismeretlen testet. L. már türelmetlenül „állt”, de előbb a vendéget kínálják. P. felé fordultam és ebben a pillanatban nem akartam mást, csak neki adni a jót. Gyere, gyere, hívott a szemeivel, a forró testével. És én mentem. Odaha-

joltam, belesóhajtottam a fülébe, körbenyalogattam és nyelvemmel haladtam a testén lefelé. Megvonaglott minden érzékeny pont érintésénél. Morzsolgattam a heréit és ízlelő szervemmel éreztem a legkíváncsabb farkat, melyet életemben láttam.

Nem tudom meddig játszottam vele. Nyalogattam, szopogattam gyengéden, durvábban és az íze mellett élveztem P. halk, elfolyt sósajait. Órákig tudtam volna szopni őt. L. megunhatta a várakozást és nagyon doppingolhatta a látvány, mert az addig

gyengéd simogatás helyett erősen megfogta és megemelte a fenekemet. Belémvágta hatalmas péniszét. Szinte fájt. De nem érdekelt fájdalom, nem érdekelt semmi más, csak a két férfi és azok a gyönyörök, melyeket adok és melyeket kapok. P. édes előnedveit éreztem, L. vad mozdulataiból tudtam,

hogy pár pillanat és együtt fogunk repülni az extázis felé. De nem. P. megfogta, megemelte az arcomat, hogy lássa.

— Gyönyörű vagy! - hallottam kedves hangját, ami őrjítően hatott rám és L.-val együtt sikítottunk fel a szerelem gyönyörében. Szinte meghaltam.

Finom, gondoskodó kezek simogatására eszméltem. De jó is így... „P., hogy tudsz így simogatni, hogy tudod érezni, hogy mi kell most nekem?!” Kinyitottam a szemem és erőt vettem a felém nyújtott koktélból. Most én tekintettem hívogatóan P.-re. Gyorsan végigsimítottam keményre szopott farkát és alig vártam, hogy betegye tűzforró puncimba. Ő még játszott vörös bundámmal és ujjai be – betévedtek megduzzadt csiklómhoz. Alig bírtam már magammal. Egyre követelőbben mondtam, hogy jöjjön, ne várakoztasson, nagyon kívánom. Nem „szenvetettett” tovább, megkaptam amit akartam. Egy Isten féltett kincsét, mézédés ambró-

ziát rejtő kulacsát. Játszott a testemmel, az idegeimmel. Egyre beljebb hatoló mozdulatok után kivette az isteni faszt, körbesimogatta vele meggyötört puncimat, majd visszatette. Többször voltam a gyönyör küszöbén, de nem engedte még, hogy átéljem azt.

– Ne tedd ezt velem! – könnyögtem.

– Várl még, Drága! Várl! – és folytatta a „kínzást”. Se-

gítséget kérve nyúltam L. felé. Meleg farkát nyújtotta kőrő kezembe. Megmarkoltam és erősen verni kezdtem. Már is hegyesen incselkedett a számhoz.. Észvesztve kaptam be és szívtam, míg a másik faszt szorítottam magamba, ahogy csak bírtam. A játék egyre erősebb baszássá alakult. P. engedte már, hogy a mennyek paradicsomát átéljem. És többször, egymás után az ájulás-

sig élveztek. Közben éreztem az arcomon a forró, sűrű ondót és L. hangos sóhajait. A másikat is akartam. Mondanom sem kellett, P. kitalálta a gondolatomat, és ő is rámélvezett. A boldogságtól folyt a könnyem. Lassan megnyugodtunk, beszélgettünk. Indulni készültünk.

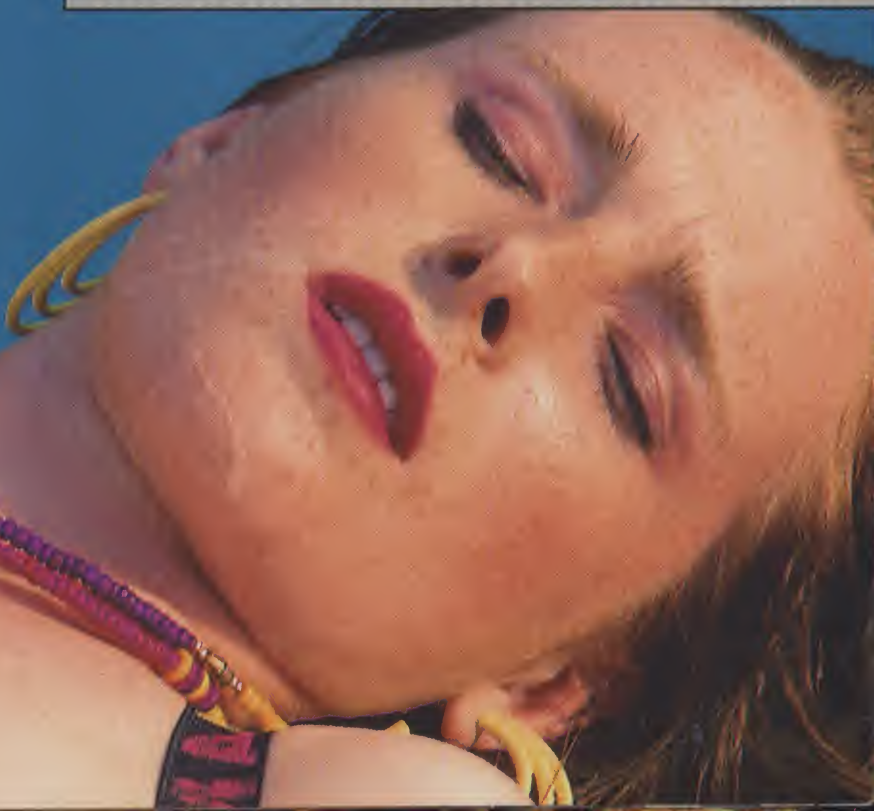
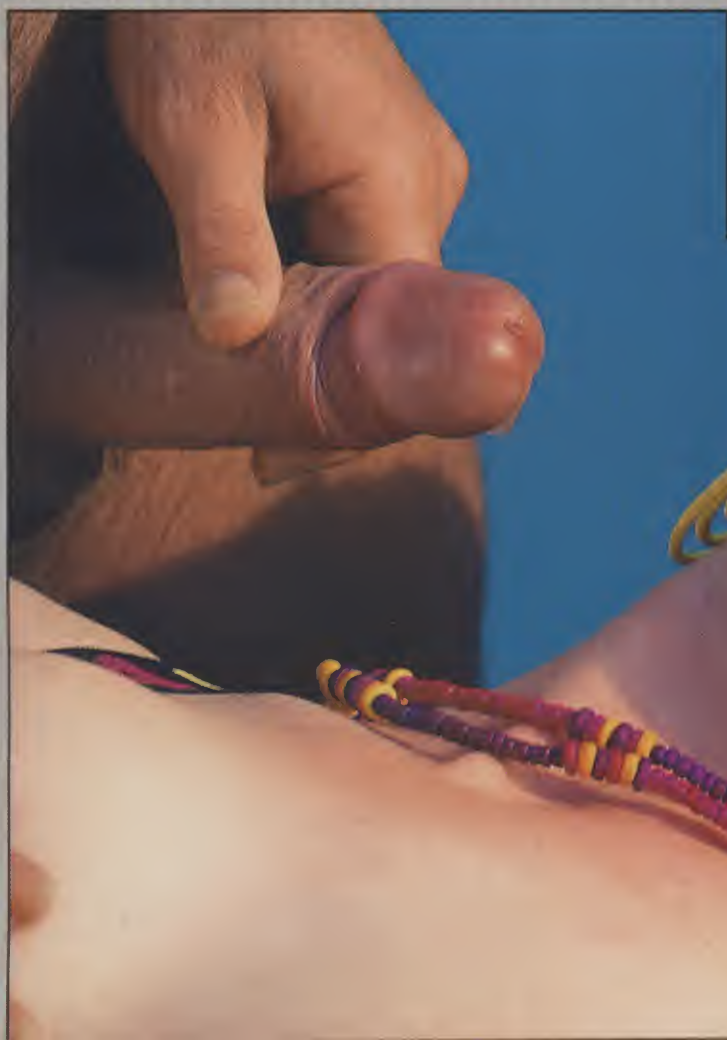
– Köszönöm, Tűzhajú! –

mondta P. búcsúzáskor és hálásan megcsókolt.

– Nagyon szívesen! Más-kor is!

Azóta is találkozunk, de csak kettesben. Ő számomra az Erotika Istene! Hálás vagyok neki azért, mert VAN nekem, és hálás vagyok L.-nek azért, mert megismerhettem Őt!

Lili

A LYUKASÓRA

A körülmények, és az események sűrűsödése hozta úgy, hogy Kriszta az utóbbi időben sokat töprengett az életén. Délután két óra volt. A tanáriban már csak páran ültek, a nagy ablakokon beáradt a májusi napfény. Kényelmesen hátradőlt a széken, szemeit lehúnyva, kéjesen kínálta fel arcát a cirógató melegnek. Az utóbbi évek történései makacsul ott dörömböltek szemhéjai alatt. Magányos és kielégületlen volt már, nagyon hiányzott neki az igazi szeretkezés öröme. Az élő, eleven testek forró, és vad egymásnak feszülése, az izmok görcsös rángásainak érzete, amely az embert hajtja, űzi a gyönyör beteljesülése felé! Amikor gondolataiban idáig jutott, hangosan felnevetett. Hirtelen úgy érezte, hogy valaki nézi. András a biológia tanár állt előtte, és valóban ránézett furcsa, izgatottan vibráló szemekkel. Megbabonázva követte a férfit a szertárba. Csak álltak egymással szemben a különös hangulatú szobában. Mondani kellene valamit, megtörni ezt a fucsa, feszes csendet, – gondolta izgatottan. Testén érezte, hogy a kék szemekből valami nagyon határozott elszántság sugárzik feléje. A hirtelen rádöbbenéstől millió hangya kezdett nyüzsögni nedvesedő bugyija alatt! Mindketten érezték, hogy itt valami nagyon egyértelművé vált. András az ajtó felé indult. Hallotta, amint elfordítja a kulcsot a zárban. Gyorsan kibújt a pulóveréből, és a melltartó is hamar a székre került róla. Érezte, hogy az izgága hangyaboly egyre hevesebben nyüzsög a csiklója körül, és ölet sűrű nedvesség árasztja el!... Két forró tenyeret érzett a hátán, majd a mellein... Hirtelen meleg hullámok áradtak szét a testében, fejét hátra hajtotta, és a nadrágon keresztül valami hatalmas, tolatkodó keménységet érzett a farpofái között, ami egyre előrébb furakodott, majd hirtelen előbukkant lábai közül a hatalmasra duzzadt, rózsaszínű makk, amelyet alig tudott átmarkolni...

Lassan simogatni kezdte, közben erősen a lábaközé szorítva csúszkált rajta... Nemsokára jajgatva a bugyijába élvezett! Tépni kezdték egymásról a ruhát! Groteszk látvány tárult eléje. A sóvány, izmos férfi test szinte eltűnt a félelmetesen meredező, hatalmas dorong mögött! Egy határozott mozdulat-

tal ráült, erősen combjai közé szorította és elkezdett szánkázni rajta... Úgy érezte, ha teljes súlyával ránehezedne, megtartaná ez az óriási fallosz! Farpofáit úgy kente be a makkból sűrűn áradó előváladék, mint egy meszelő... – Csodálatos a faszd! – kiáltott föl lázasan, amitől maga is megdöbben, mert ilyen kiszólásokat sohasem tett, de ezt a túlfűtöttséget képtelen volt másként levezetni. Mozgása egyre gyorsabb lett a sikamlós dorongon.

– Jön a gecim!... Jön a gecim! – lihegte András és több sugárban ráélvezett. Szétnyitotta punciját és őrült iramban kezdte ráfejni a nyálkás dárdát. Az első adag szinte elárasztotta a lábaközét. Úgy érezte, mintha izzó láva fröccsent volna rá!

– Add még!... Adjad még a gecit! – kiáltotta szinte eszméletét veszítve. Erős rántásokkal fejte tovább testére a tejfehér tüzet! Az egyik lövet felfröccsennt egészen a melléig, még az ajkaira is jutott belőle, amit mohón magába nyalt!...

– Gyere az ágyra!... Gyere mögém! Megint a combjai satujába szorította a nem lankadó szerszámot, és vadul elkezdte csapkodni vele a puncivágását úgy, hogy a hatalmas bunkó keményen előreugró csiklóját érje... Nedvesen, fröcsögve csattantak a már-már durva ütések. Ettől hörögve, megint óriásit élvezett! Egyfolytában rázták testét az orgazmusok, amittől még inkább esztét veszítette.

– Verd belém hátulról!– Verd be! Verd belém!

Jó magasra emelve kínálta fel a fenekét, de úgy, hogy combjait szorosan keresztbe fonta. András messziről, kegyetlen erővel dőtte belé dorongját, ami tövig eltűnt benne. A kéjes fájdalomtól nagyot sikított.

– Tépj szét!... Basszál szét!... Még, még, még! Gyere jobban

belém! Majd egy hirtelen mozdulattal gyertya pózba ment át, és combjait feje mellé feszítette. András kegyetlen erővel kezdte el dugattyúzni a nedvesen cuppogó rést. Látta, ahogyan a rémes rúd tövig eltűnik benne! Aztán egyik kezével felnyúlt, és a másik lyukába irányította. – Most cafattá baszom a seggedet! – ordította András, és mindkét kezével erősen csapkodni kezdte a combjait. Arra még emlékezett, hogy valami gyönyörű, földöntúli forróság árasztotta el az ánuszát, aztán elvesztette az eszméletét... Amikor felnyitotta szemeit, hirtelen nem tudta hol van. Tekintete a polcokon sorakozó állat preparátumokra tévedt, s akkor vált bizonyossá benne, hogy mi is történt vele. Egyedül volt. Szétárt combokkal feküdt a díványon. Egész testén nagy, megszáradt ondófoltok éktelenkedtek, amelyek alatt kellemetlenül feszült a bőre. Mozdulni próbált, hogy felüljön, de az ölébe hirtelen éles fájdalom nyilallt, mintha egy kést vágtak volna belé! „Már csak a spiritusz meg az üvegbúra hiányzik rólam.” – gondolta, és lassan a mosdókagylóhoz vonszolta magát. Ösztönösen tisztogatni kezdte a testét, majd felöltözött. Az asztalon, az üvegcsék alatt egy papírcetlit talált, amelyen a következő sorok álltak: „Drága Kriszta! Köszönöm Neked ezt az óriási élményt! Így még soha, senki nem fogadott magába! Csodálatos voltál! Jövő héten szerdán, a lyukasórán várlak! András.” Lehúnyta szemeit, és gondolkodni próbált: mi történhet még ezután? Mi jöhet még?... Csak valamelyik barom meg ne változtassa az órendet! – gondolta lassan körbe hordozta tekintetét a falakon, az agyon nyúzott díványon. Aztán lenyúlt a földre, felmarkolta bevásárló cekke-reit, és elindult hazafelé.

BÓ-BÉ-GÉ

Ömlik az eső odakinn, mintha dezsából öntenék a vizet. Dezsavű érzésem van idebenn, ahogy erre a Joanie Allum fotóra meredek úgy a lány; ez a fehérmé, ez a csizma nekem gyanús. Mintha már láttam volna. Tudom már: a lányt szívesen láttam volna – kielégült, hálás arccal az agyamból kikelni, de az effélé, együgyű fordulataimat már én is unom. A bugyi-melltartó (vagy valami hasonló) a 37-esben viszont már játszott. Morzsák az emlékek asztalán, lázas lapozgatás vissza időben, újságban és tényleg. A csillagos csizma meg a 34-es poszteren, jól láthatón, fényesen. A harmincnégyes kőnél nézd az út jobb oldalát” – énekelte a hajdani Demjén Rózsi, és ezek után kicsit össze is zavarodtam. Ki kever itt kártyát, ki öltöztet-vetkőztet – vagy csak kihagy az agyam? Ez itt valószínűleg homokszem a változatosságra és felelősségre törekvő főszerkesztő gépezetében.

